

Complexnummer: 526788

Smallepad 5
3811 MG Amersfoort
Postbus 1600
3800 BP Amersfoort
www.cultureelerfgoed.nl

T 033 421 74 56
E info@cultureelerfgoed.nl

Complexnaam

Hof van Bergh

Aantal complexonderdelen

5

Monumentnummers van complexonderdelen

526787, 526789, 526801, 526802, 526803

Woonplaats

's-Heerenberg

Gemeente

Montferland

Provincie

Gelderland

Locatie van het hoofdobject

Hof van Bergh 1, 7041 AC te 's-Heerenberg

Complexomschrijving

Omschrijving van het complex:

In oorsprong Middeleeuws complex van omgracht kasteelachtig hoofdgebouw met ringmuur met poort, weergang, woontoren en laag ommuurde voorburch met poorthuis, rentmeestershuis, poortwachterswoning, voorpoort en kademuren. Het ensemble is deels omsloten door een Middeleeuwse stadswal, die naderhand ook de functie van wandelsingel kreeg. Aan de westzijde van het slot ten westen van de wal de zogenaamde Plantage, een historische groenaanleg die in oorsprong tot in de 15de eeuw teruggaat en in zijn huidige aanzien aan het einde van de 18de eeuw gestalte kreeg. De geschiedenis van Huis Bergh gaat terug tot in de eerste helft van de 13de eeuw, toen Hendrik van den Bergh of zijn zoon Adam van den Bergh, op 2,5 kilometer ten zuiden van het Montferland - waar Constantinus de Melegarde (overgrootvader van Hendrik van den Bergh) een burcht had laten bouwen - een tufstenen woontoren liet optrekken. De tufstenen funderingen van deze woontoren zijn onder en deels in het opgaand muurwerk (woonvleugel) van het kasteelcomplex op de hoofdburcht bewaard gebleven. Het oudste bekende geslacht van de Heren van Bergh stierf in 1416 uit, waarna de heerlijkheid vererfde in het geslacht Van der Leck. Oswald I van den Bergh uit het geslacht Van der Leck verkreeg in 1486 de graventitel. Sindsdien is het gebruikelijk van het graafschap Bergh te spreken. Reeds vóór 1400 zijn grote delen van het huidige kasteel ontstaan: de grote vierkante toren (met ernaast gelegen poortdoorgang) die de ronde tufstenen donjon heeft vervangen, de grote kelder met daarop het hoofdgebouw en op de voorburch twee van de drie hoektorens. De grote omgrachte stadswal, die voor driekwart bewaard is gebleven, bestond al in 1473, gezien vermelde werkzaamheden aan de wal in dat jaar. Grote bouwactiviteiten vonden plaats in de tijd van Willem IV van den Bergh (1537-1586) die in 1556 trouwde met Maria van Nassau (1539-1599), zuster van prins Willem van Oranje. Hij liet de ringmuur van de hoofdburcht aan de zuid- en oostzijde hoog op metselen als buitenmuren voor

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

nieuw te bouwen delen van het kasteel. Ook het gebouw op de voorburcht (poortwachterswoning) kwam in zijn tijd tot stand. Tijdens de 80-jarige oorlog liep het complex aanzienlijke schade op. In de tijd van Herman, graaf Van den Bergh (1558-1611) werd het huis onder leiding van de stadstimmerman Willem van Bommel hersteld. Hij breidde het hoofdgebouw en de rentmeesterswoning op de voorburcht met een verdieping uit. Zijn opvolger Albert, graaf Van den Bergh (1607-1656), breidde het huis aan de noordoostzijde met een nieuwe vleugel uit. De volgende eigenaar graaf Oswald III (1642-1712) liet in 1678 het binnenplein van de hoofdburcht 27 roeden (ca. twee meter) verlagen tot het niveau van de voorburcht. De ingangspoort terzijde van de vierkante toren werd van een nieuwe omlijsting voorzien en er kwam een bordes met fraaie trappen om het niveauverschil te overbruggen. Het graafschap ging in 1712 door erfopvolging van het geslacht Van der Leck over in dat van Von Hohenzollern-Sigmaringen. In 1728 werd op de zuidelijke ringmuur van de voorburcht de huidige hofkapel gebouwd. In 1735 brandde het kasteel geheel uit. Onder leiding van de architecten Lalane de Duthay en mr Gerrit Ravenschot werd het kasteel in sobere trant herbouwd. Ook werd vanaf de hoofdmuur een brug gelegd op de middenas van de plantage (thans verdwenen); de brug staat nog aangegeven op de Topografische en Militaire kaart uit 1843. De aanleg van deze plantage werd na 1799 deels van een nieuwe padenstructuur voorzien in de tijd dat op Huis Bergh een priesterseminarie was gevestigd (1799-1842). Nadat de buitenplaats daarna door verschillende huurders werd bewoond werd het huis in 1912 door het geslacht Von Hohenzollern-Sigmaringen verkocht aan de rijke Twentse industrieel Jan Herman van Heek, die in 1930 aanving met een grootscheepse restauratie van het kasteel. Tien jaar later woedde er weer een brand in het kasteel. Onder leiding van de restauratie-architect H. van Heeswijk en bouwkundigen M. van Beveren en J. Goorhuis en de Rijksdienst voor de Monumentenzorg werden aanzienlijke herstelwerkzaamheden uitgevoerd. Het aaneengesloten dak dat na de brand in 1735 was aangebracht werd vervangen door acht apparte daken. De poort van de hoofdburcht werd herbouwd, alsmede een daarop aansluitend deel van de weergang. Twee dammen in de gracht werden vervangen door houten bruggen. Een van de torens van de voorburcht, de zogenaamde archieftoren, die in 1783 was gesloopt, werd bij de eerste restauratie van het complex in 1930 herbouwd. Inwendig werd het huis van timmerwerk in Middeleeuwse stijl voorzien.

Het complex historische buitenplaats Kasteel Huis Bergh bestaat uit de volgende samenstellende onderdelen: 1. KASTEEL HUIS BERGH; 2. HISTORISCHE TUIN- EN PARKAANLEG; 3. WAPENLEEUWEN OP VOORBURCHT; 4. ZUILEN AAN DE ENTREE VAN DE PLANTAGE; 5. DIENSTWONINGEN. De omgrenzing van het complex alsmede de situering van de complexonderdelen staan op de bij de bescherming behorende kaart aangegeven.

Waardering

Het complex historische buitenplaats Kasteel Huis Bergh is in cultuurhistorisch opzicht van algemeen belang:

- vanwege de ouderdom;
- als relatief gaaf bewaard gebleven voorbeeld van één der oudste typen voor- en hoofdburchten van ons land;
- vanwege de gaafheid en volledigheid van het omwalde en omgrachte ensemble van historische dienstgebouwen, woonkwartieren, ring- en keermuren, poorten en torens van een in oorsprong Middeleeuwse burcht;
- vanwege de zichtbaar gebleven uitzonderlijke rijke bouwgeschiedenis van dit ensemble;
- vanwege de grote zeldzaamheidswaarde van de aanwezige Middeleeuwse stadswal, die in de 17de of begin van de 18de eeuw een wandelfunctie verkreeg;
- vanwege de aanleg van de parkaanleg de Plantage, die al sinds de 16de eeuw een eenheid vormt met de burcht.

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 526787

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	01 december 2003
Kadaster deel/nr	82915/93

Woonplaats*		Gemeente*		Provincie*			
's-Heerenberg		Montferland		Gelderland			
Straat*	Nr*	House letter*	Toev.*	Postcode*	Woonplaats*	Situering	Locatie
Hof van Bergh	1			7041 AC	's-Heerenberg		
Hof van Bergh	6			7041 AC	's-Heerenberg		
Hof van Bergh	8			7041 AC	's-Heerenberg		
Kadastrale gemeente*		Sectie*	Kadastraal object*		Appartement aanduiding		Grondperceel
's-Heerenberg		H					1096
's-Heerenberg		H					27

Omschrijving**

Omschrijving onderdeel 1: HUIS BERGH.

Het huis bestaat uit een Middeleeuws complex van voorburcht en hoofdburcht, beide omgracht, waarop een ensemble van dienstgebouwen, woonkwartieren, poorten, torens en kapel. Een voorpoort met toegangsbrug aan de oostzijde verleent toegang tot de voorburcht. Aan het huidige aanzien van dit ensemble gaat een zeer complexe bouwgeschiedenis vooraf, die door hiaten in informatie bij benadering beschreven kan worden. Een belangrijk stempel op dit huidige aanzien vormt de laatste restauratie vanaf 1939 onder leiding van restauratie-architect H. van Heeswijk, in opdracht van de eigenaar Jan Herman van Heek en in nauwe samenwerking met de Rijksdienst voor de Monumentenzorg. Een eerdere restauratie vond tien jaar hiervoor plaats, maar deze werd door brand voor een aanzienlijk deel teniet gedaan. Regelmatige verwoestingen van het ensemble in de Middeleeuwen, de 80-jarige oorlog en een brand in 1735, waarbij het woonkwartier op de hoofdburcht in vlammen opging, alsmede de talloze reparaties, verfraaiingen, veranderingen en uitbreidingen in de lange bestaansgeschiedenis van het kasteel, maken de bouwgeschiedenis ervan complex. In de laatstgenoemde restauratie werden diverse elementen gereconstrueerd in 17de-eeuwse en Middeleeuwse trant én werden diverse historiserende veranderingen aangebracht, in overeenstemming met de restauratieopvattingen uit die tijd, maar tevens bleven een aantal 18de-eeuwse elementen - zoals de meerruits schuifvensters in delen van het woonkwartier op de hoofdburcht - gehandhaafd. Bij deze restauratie was het scheppen van een bepaalde gevarieerde maar homogene beeldkwaliteit, die de verbeelding prikkelt - namelijk die van een Middeleeuws kasteel met markante bouwfases uit latere perioden - een belangrijk uitgangspunt. Het wederom opbouwen van een stukje ringmuur met kantelen aan de oostzijde is bijvoorbeeld een historiserende

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

toevoeging die voor de versterking van deze beeldkwaliteit werd aangebracht. Het verval in ruïneuze trant van deze ringmuur naar het toen reeds aanwezige lagere niveau was enerzijds een gepast visueel stijlmiddel om een acceptabel beeld te handhaven van hoog naar laag maar tevens de toendertijd als gepast ervaren wijze van uitdrukken van de roemruchte geschiedenis van het kasteel. Voorts werden de rechthoekige compartimenten waaruit het woonkwartier op de hoofdburcht is opgebouwd weer van eigen daken voorzien, terwijl in de periode ervoor (sinds de brand in 1735) deze compartimenten door een aansluitend met leien gedekt dak waren overkapt. Na 1939 werd ook deze dakbedekking veranderd. Enkele compartimenten behielden hun lei-dekking, de overige kregen een 'Nederlandse' dakbedekking met zwartgeglazuurde pannen. Het eenvoudig rechthoekig uitgebouwde trappenhuis in de hoek van het hoofdwoonkwartier en de grote vierkante toren op de hoofdburcht werden, evenals de overige gevels op de hoofdburcht, ontleisterd en kregen een tentvormige met leien (!) overkapte spits. Bijna alle onderramen van de kruis- en kloostervensters werden van luiken voorzien (één of twee witte velden met rode rand). Met uitzondering van de genoemde meerruits vensters aan de zuidoostelijke buitenzijde van het woonkwartier werden alle 18de-eeuwse meerruits vensters vervangen door klooster- en kruiskozijnen met glas-inlood. Het hoofdkwartier had alleen enkele dakkapellen aan de oostelijke, zuidoostelijke en noordelijke buitenzijde. De kapellen aan de zuidoostelijke zijde werden gerestaureerd. De overige dakkapellen werden vervangen door kleine dakkapellen, waarvan er nog één was aangetroffen op de ronde toren aan de zuidoostzijde van de voorburcht, maar deze (en ook die op de toren) werden voorzien van een iets rijker schilddak met overstek waarvan het voorste schild in twee schilden met een punt werd veranderd (zoals afgebeeld op een pentekening van vóór 1625 en op latere afbeeldingen). Ook de naar binnengerichte gevel van het hoofdwoongedeelte kreeg deze dakkapellen in rijen van vier (onder) en drie (boven), zoals aan de noordelijke en oostelijke buitenzijde van het woonkwartier op de voorburcht. De traptoren met Welse helm in de hoek van de kapel en het hoofdwoonkwartier kreeg een helm met knobbelspits (leien). De toren ("nye wyndeltrap"), die in ca. 1728 werd gebouwd werd ontleisterd en kreeg een meer Middeleeuws karakter. De luidbel in de helm, die waarschijnlijk werd gebruikt voor de aangrenzende kapel (zuidzijde hoofdburcht), werd naar de kapel (gebouwd in 1728) verplaatst: hiervoor werd de west(zij-)gevel van de kapel opgetrokken en voorzien van een uitsparing in de tuit voor de ophanging van de bel. De op de verdieping gesitueerde kapel, die voor de benodigde ruimte op de verdieping naar het binnenterrein van de hoofdburcht is uitgebouwd, behield de drie meerruits schuifvensters. De gevel werd ontleisterd en kreeg een grofmazige vakwerkindeling. De uitbouw werd nu door houten dragers gestut. De naast de vierkante toren gelegen halfronde poort aan de noordzijde van de hoofdburcht werd geïntegreerd in een historiserend poortgebouw, waarvan de zij(west-) gevel werd afgesloten door een trap. Alhoewel de restauratie in 1939 een grotere variatie in bouwfasen vertoont dan voorheen en hiermee een gevarieerd bouwhistorisch verhaal vertelt was ook voordien sprake van een homogene en gevarieerde belevingswaarde van het gebouw, door het ten dele aanwezige pleisterwerk en door de harmonieuze relatie met het park. Hoofd- en voorburcht waren deels 'ingepakt' in parkbos (loof- en naaldhout), de slotgracht was omstreeks 1850 versmald tot een sierlijke vijverarm in landschapsstijl en op de as van de hoofdingang van het hoofdwoonkwartier was over de gracht een dam aangelegd op de centrale zichtas van de buitendijks gelegen plantage. De hoofdburcht is via een aarden dam met de voorburcht verbonden. De ingang van het ensemble wordt gevormd door de voorpoort uit de eerste helft van de 17de eeuw ("voirste poirt aen den voirhoff") met keermuur en brug aan de oostzijde van de voorburcht, bestaande uit een dubbele bakstenen poortdoorgang op rechthoekige grondslag, in de 18de- of 19de eeuw witgepleisterd, waarvan de gevels naar het dak toe kwartcirkelvormig inzwanken (ontpleisterd bij de restauratie, ornamenteel metselverband met naar onderen geplaatste koppen), onder met leien gedekt schilddak ("verheven kapken"). Aansluitend de houten toegangsbrug (restauratie 1939) die aan de oostzijde met de voorpoort op een bakstenen keermuur (in oorsprong 16de- of 17de eeuws) van de gracht buitenzijde rust. Op deze keermuur een eenvoudige 19de-eeuwse ijzeren balustrade, die tevens het erf van de Hervormde kerk naar de gracht toe afsluit. De brug leidt naar de trapeziumvormige voorburcht die geheel is omgeven door een bakstenen walmuur, tevens keermuur (15de-19de eeuw). Deze maakt tevens deel uit van het fundament van een aantal op de

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

voorburcht gesitueerde dienstgebouwen en een poort en gaat in het muurwerk over. De voorburcht als zodanig werd wellicht gelijktijdig met de hoofdburcht aangelegd en dateert dan uit de 13de eeuw. Twee van de drie op de voorburcht gesitueerde torens zijn in 1450 al aanwezig, namelijk die op de noordwest- en zuidwesthoek. De halfronde bakstenen toren aan de noordwestzijde (zogenaamde Platte toren) werd in de eerste restauratie in de 20ste eeuw (1930) gereconstrueerd (afgebroken eind 18de eeuw). Aansluitend aan de zuidwesttoren aan de westzijde ligt een houten brug naar de wal. De toren is toegankelijk via een bakstenen trap aan de oostzijde. In de toren enkele kloosterkozijnen, thans met glas-in-lood en kloosterkozijnen. De in de noordwesthoek omstreeks 1930 gereconstrueerde toren is met de rechte voorgevel schuin op het plein van de voorburcht geplaatst. Beganegronde in het midden is een halfronde deur. Op de twee verdiepingen elk twee kloosterkozijnen. In de topgevel zes duivengaten. In de naar het noordwesten halfronde uitgebouwde gevel op de twee verdiepingen elk twee kloosterkozijnen. De voorburcht is toegankelijk via het met een schilddak (rode pannen) overkapte poortgebouw met poortwachterswoning, dat door een brede schuin tegen de noordoosthoek geplaatste steunbeer wordt gestut. Poortgebouw en woning werden omstreeks het midden van de 16de eeuw opgetrokken. In het poortgebouw, komende vanuit het oosten, aan de rechterzijde een dubbele halfronde poortdoorgang met dubbele poortdeur met schuine strepen in rood en wit. Aansluitend aan de rechterzijde de poortwachterswoning die de oostzijde van de voorburcht afsluit. Eveneens door schilddak (zwartgeglazuurde pannen) overkapt. Aan de voorburchtbinnenzijde vertoont de poortwachterswoning vier vierentwintigruits schuifvensters met luiken. Aan de linkerzijde twee twaalfuurs schuifvensters, waarvan het rechter met luiken. Naar de grachtzijde werden tijdens de restauratie in 1939 beganegronde een kruiskozijn en op kelderniveau vier getoogde brede schietgaten gemaakt. De poortwachterswoning is haaks gesitueerd op en sluit aan bij de monumentale in baksteen opgetrokken rentmeesterswoning, die de noordzijde van de voorburcht afsluit. In de buitenhoek van beide woningen de in 1450 reeds aanwezige toren, schuin op deze hoek gesitueerd en naar buiten toe op halfronde grondslag, die op ca. driekwart hoogte tot veelhoek is ingesnoerd (leien gedekte gebogen schoten) en die is overkapt door schilddak (leien) dat zich naar buiten toe als meerzijdig tentdak vertoont. De onderste bouwlaag van de rentmeesterswoning gaat tot in de 15de eeuw terug. Tussen 1611 en 1613 werd de woning met een verdieping verhoogd en door een schilddak met pannen overkapt (zwart-geglazuurde pannen aan zuidzijde, rode pannen aan de noordzijde). De muurankers M.G.Z.D.B.M.Z.B.O.Z. zijn de initialen van Maria Gräfin zu Dem Bergh Markgräfin Zu Bergen Op Zoom. Centraal in de voorgevel de halfronde poortdoorgang. Op de verdieping 9 empireschuiframen (eind 18de eeuw) met persiënnes (restauratie 1930 of 1939). Op de middentravee een in de gevel verzonken zolderluik. Beganegronde links een rechte toegangsdeur met bovenlicht en aan de rechterzijde hiervan twee vensters als op de verdieping. Rechts van de poort drie hoog gelegen vensters onder toogstrekk met glas in lood (restauratie 1939). In de naar de noordgracht gesitueerde achtergevel van de rentmeesterswoning een kloostervenster en enkele vensters met glas-in-lood (restauratie 1939). Het grondplan van de veelhoekig cirkelvormige hoofdburcht met ring- en keermuren en de op de oostelijke helft gesitueerde woonkwartieren kwam voor de vijftiende eeuw tot stand. Bij de restauratie in 1939 werd beneden het loopvlak van het binnenplein voor een groot deel nog het overblijfsel van een zware bakstenen ringmuur met weergang op bogen aangetroffen. Aan de noordoostzijde werd het oorspronkelijke beloop van de schildmuur vastgesteld. Eind 1938 ontdekte men op het binnenplein in de bodem vòòr de ingangsstoept naar het hoofdwoonkwartier grote brokstukken tufsteen, afkomstig van de centraal op de hoofdburcht gelegen 13de-eeuwse ronde verdedigingsstoren (3 meter dikke muren, 12 meter doorsnede). De ingang naar de hoofdburcht bevond zich eertijds in het zware muurblok aan de buiten(noord-)zijde van de grote aan de noordzijde gesitueerde vierkante toren ter plaatse van het kleine venster op kelderhoogte. Zowel in- als uitwendig is te zien dat daar een doorgang is dichtgemetseld. Deze poort is kennelijk, toen men de grote toren ging bouwen (vòòr 1400) dichtgemetseld en vervangen door een ingang op de plaats waar die nog is, pal tegen de noordwesthoek van de toren. Deze halfronde loodrecht op de poort van het rentmeestershuis gesitueerde poortdoorgang prijkt met een zandstenen omlijsting met korintische muurzuilen en een hoofdgestel waarboven een reliëf met het wapen van het graafschap Bergh is uitgehouwen. Op de fries staat het

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

chronogram: CoMes osWaLDUs sibi Et posteris erexit (graaf Oswald richtte dit op voor zich en zijn nakomelingen, 1679). Het steenhouderswerk werd geleverd door Jan Rendelers uit Koesfeld in Westfalen. Aan weerszijden is een medaillon met reliëf ingemetseld, vermoedelijk naderhand aangebracht, waarschijnlijk uit het midden van de 17de eeuw. Bij de restauratie werd de poort geïntegreerd in het toen gebouwde poorthuis in Middeleeuwse trant. Vòòr 1450 werd de grote vierkante toren en het onderkelderde hoofdwoonkwartier opgetrokken; aan het laatstgenoemde kwartier zijn later diverse veranderingen aangebracht en verbouwingen uitgevoerd. De vierkante toren bevatte vòòr de restauratie uit 1939 boven de gelijkvloerse ruimte nog drie verdiepingen, waarvan de tweede en derde bij deze restauratie werden verenigd. De gelijkvloerse ruimte wordt overdekt door twee tongewelven die in het midden rusten op een boog, de eerste verdieping heeft een houten zoldering, de tweede had een zoldering maar deze is vervangen door een omloop langs de muren, waardoor zij is verenigd met de derde, die wordt overdekt door een ribloos kruisgewelf. De zeer flauw hellende torenkap is omgeven door een borstwering met achtkantige arkeltorentjes op de hoeken, die gewelfde kappen hebben (leien). De duivengaten in het oorspronkelijke kloostervenster aan de zuidzijde op de bovenste verdieping werden bij de restauratie in 1939 dichtgezet. De lange vleugel van het woonkwartier, waarvan de voorzijde naar het op de westelijke helft van de hoofdburcht gelegen plein is gericht, werd vòòr 1450 opgetrokken en is onorganisch in de veelhoek van de hoofdburcht geplaatst (in de 16de eeuw de "grote staefve of stove" genoemd). De voorgevel is bij de laatste restauratie van de bepleistering ontdaan (aangebracht in de tweede helft van de 17de eeuw). De gevel vertoont boven de kruiskozijnen (restauratie 1939) van de bel-etage de lateien en ontlastingsbogen van een stel kloostervenster met middenkalf en van een zeer rijzige gedaante. Het woonkwartier werd in de tijd van Herman van den Bergh (1558-1611) door de Emmerikse stadstimmerman Willem van Bommel vermoedelijk van een eerste verdieping met kap voorzien. In de muurankers aan de voorgevel zijn de namen van de bouwheer en zijn gemalin vereeuwigd: H.S.Z.D.B.M.M.V.B., Herman Graf Zu Dem Bergh Maria Mencia Von Bergen (op Zoom). De kelderruimten van deze hoofdwoonvleugel worden overkluisd door een stelsel van dwarse bogen en troggewelven waarmee de overwelling van de benedenruimte in de grote toren overeenkomt. Het huidige niveau van de hoofdburcht dateert uit de tijd van graaf Oswald, die dit niveau 27 roeden (ca. twee meter) liet verlagen tot het niveau van de voorburch. Tevens liet hij centraal aan de voorzijde van de voorgevel van het hoofdwoonkwartier in 1701 het bordes met bordestrappen bouwen in Westfaalse ornamentale stijl. De dubbele rechte toegangsdeur werd van een zware en rijke omlijsting in genoemde stijl voorzien. Boven de ingang is een tijdvers ingehouwen: Deo faVente osWaLDUs et LeopoLDina eXstrUxerUnt (Oswaldus en Leopoldina hebben dit met Gods hulp gebouwd, 1701). In de periode 1617-1627 werd - wellicht in twee fasen - het tweevleugelige woonkwartier aan de noordoosthoek van de hoofdburcht gebouwd. Hierdoor verloor de hoofdburcht zijn veelhoekige profiel aan deze zijde en ontstond de huidige haakse hoek. In de bakstenen gevels speklagen uit de bouwperiode. Vermoedelijk werden de rechthoekige wooncompartimenten aan de oost- en zuidoostzijde aan het einde van de 17de of in het begin van de 18de eeuw opgetrokken (vensters met meerruits schuiframen). De ringmuur ter plekke was al in de tweede helft van de 16de eeuw hoog opgetrokken, wellicht ten behoeve van bouwactiviteiten, die thans niet meer goed traceerbaar zijn. Deze compartimenten werden vermoedelijk na de brand in 1735 in sterke mate vernieuwd. In 1728 werd aansluitend aan de zuidzijde de genoemde kapel opgetrokken. Het muurwerk van de gebouwen op de voor- en hoofdburcht vertoont diverse bouwsporen van verschillende oudere bouwfasen.

Waardering

Het KASTEEL HUIS BERGH is in cultuurhistorisch opzicht van algemeen belang:

- vanwege de ouderdom;
- als relatief gaaf bewaard voorbeeld van één der oudste typen voor- en hoofdburchten in ons land;

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

- vanwege de zichtbaar bewaard gebleven uitzonderlijk rijke bouwgeschiedenis;
- vanwege de gaafheid en volledigheid van het ensemble van omgrachte historische dienstgebouwen, woonkwartieren, ring- en keermuren, poorten en torens van een in oorsprong Middeleeuwse burcht;
- als uitdrukking van een restauratieopvatting uit 1939.

Hoofdcategorie

Kastelen, landhuizen en parken

Subcategorie

Kasteel, buitenplaats

Functie

Lustslot

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 526789

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	01 december 2003
Kadaster deel/nr	82915/89

<i>Woonplaats*</i>	<i>Gemeente*</i>	<i>Provincie*</i>
's-Heerenberg, 's-Heerenberg	Montferland	Gelderland

<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kadastraal object*</i>	<i>Appartement aanduiding</i>	<i>Grondperceel</i>
's-Heerenberg	G			300
's-Heerenberg	G			562
's-Heerenberg	H			27
's-Heerenberg	H			995
's-Heerenberg	G			2201
's-Heerenberg	G			1903
's-Heerenberg	G			2029
's-Heerenberg	H			1096
's-Heerenberg	H			836
's-Heerenberg	G			278
's-Heerenberg	G			279
's-Heerenberg	G			563

*Omschrijving***

Omschrijving onderdeel 2: HISTORISCHE TUIN- EN PARKAANLEG.

De historische tuin- en parkaanleg van kasteel Huis Bergh gaat tot in ca. 1240 terug, toen de hoofd- en voorburcht werden aangelegd. Bekend is dat beide met water waren omgeven, maar van een grachtenstructuur was toen waarschijnlijk nog geen sprake. Vermoedelijk gaat de grachtenstructuur rondom hoofd- en voorburcht terug tot omstreeks 1379, toen kasteel Huis Bergh en het pal aan de oostzijde van het kasteelcomplex grenzende stadje 's-Heerenberg stadsrechten verkreeg en in zijn geheel met een aan weerszijden door water omgeven wal werd omsloten. In ieder geval was de wal er in 1473, wanneer er sprake is van werkzaamheden aan deze wal. Aan de hand van de kaart van Van Deventer uit 1560 is te zien dat het huidige rechte verloop van de wal aan de zuidwestzijde, reeds toen al aanwezig was, evenals de vertakking in een flauwe bocht in zuidelijke richting (thans een laan met aan weerszijden een greppel). Ook het driehoekige weiland (zogenaamde modderweide) ten zuidoosten van de hoofdburcht staat op de kaart van Van Deventer aangegeven. Naar het stadje toe vormt een rij eiken (18de eeuw) de grens. De wal, die rond het midden van de

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

16de eeuw aanmerkelijk moet zijn verhoogd, kreeg waarschijnlijk pas in de 17de of begin van de 18de eeuw een meer recreatieve functie. Op de kaart van de aanleg door Theodor Bucker uit 1727 staat een laanbeplanting op de wal aangegeven. In de tijd ervoor was de wal een militair element. In 1545 wordt een staketsel op de wal vermeld. In deze tijd was de wal met populieren beplant. Van deze wal (thans met eik en linde, 18de en 19de eeuw) is het noordelijke en westelijke gedeelte bewaard gebleven. Oorspronkelijk waren aan de buitenzijde van de wal een brede gracht en singel, die wederom aan de buitenzijde door een gracht was begrensd. In 1838 werd het water tussen singel en wal grotendeels dichtgegooid en in grasland veranderd. In deze tijd werd voorts de gracht tussen hoofdburcht en voorburcht en wal versmald en vergraven tot een slingerende waterloop in landschapsstijl. Het terrein aan weerszijden van deze waterloop werd in meer landschappelijke trant ingericht met sierheesters en parkbomen en doorzichten. Deze parkachtige inrichting van het terrein tussen wal en burcht is op oude foto's nog goed te zien. In 1912 werd deze parkaanleg in landschapsstijl door de nieuwe eigenaar J.H. van Heek grotendeels ongedaan gemaakt en de waterloop werd wederom tot 'Middeleeuwse' gracht verbreed. Van een tuinaanleg bij kasteel Huis Bergh is eerst sprake in 1461. Op het rechthoekige door water omgeven terrein direct ten westen van de Singelwal, wordt dan de vinkenbaan (Vynkenborg) vermeld, die op de kaart van Chr. 's-Grooten uit ca. 1550 staat aangegeven. Op de kaart van Van Deventer uit 1560 is te zien dat de vinkenbaan is vergroot en aan de noordoostzijde is uitgebreid met een kaatsbaan. In 1630 werd bij de kaatsbaan een hovenierswoning gebouwd (complexonderdeel 5). De Franse tuinman Jean Beurette kreeg in 1635 de opdracht een nieuwe boomgaard in dit terrein, de Gaarde genaamd, aan te leggen. Deze aanleg (niet bewaard) en het begeleidende beplantingsschema uit deze tijd is gedetailleerd gedocumenteerd in het Beheersplan van kasteel Huis Bergh door de Stichting tot Behoud van Particuliere historische buitenplaatsen. Van de Gaarde is alleen de globale aanlegstructuur bewaard gebleven. In 1777 en de jaren hierna werd direct ten westen van de Gaarde de zogenaamde Plantage aangelegd, een parkbosaanleg met sterrebos aan de zuidoostzijde, die in de lengte door een hoofdas wordt doorsneden (Hofse laan). Deze hoofdas werd doorgetrokken tot aan de hoofdburcht toe. Een op deze as gelegen brug over de gracht leidde tot de in de keermuur van het hoofdgebouw uitgehakte ingangspartij die loodrecht op de entree van de hoofdwoonvleugel van de hoofdburcht was gelegen. In 1912 werd door de nieuwe eigenaar J.H. van Heek het gedeelte van deze as vanaf de singel ontmanteld en werd deze 18de eeuwse verbinding tussen kasteel Huis Bergh en de parkaanleg ongedaan gemaakt. De padenaanleg van deze grootscheepse bosaanleg, alsmede de rabatten en een deel van het bosbestand (eik) dateert nog uit de aanlegperiode, alhoewel deze padenaanleg in de loop der tijd is vereenvoudigd en de beplanting in de 19de en 20ste eeuw met andere variëteiten werd verrijkt. Zo zijn van het sterrebos aan de zuidoostzijde van de Plantage alleen de omtrekpaden bewaard gebleven. In 1912 voerde de nieuwe eigenaar J.H. van Heek diverse herstelwerkzaamheden in de aanleg van de Plantage uit. De Hofse laan werd aan weerszijden met rhododendrons beplant, waarbij de beplanting werd geselecteerd op basis van bepaalde kleurenschema's en een zo lang mogelijke bloeitijd. De lanen op de wal, op de voormalige singel en de overige lanen in het park zijn met linde, eik en beuk beplant.

Waardering

De HISTORISCHE TUIN- EN PARKAANLEG is in cultuurhistorisch opzicht van algemeen belang:

- vanwege de ouderdom;
- vanwege de grote zeldzaamheidswaarde van de aanwezige Middeleeuwse stadswal, die in de 17de of het begin van de 18de eeuw een recreatieve betekenis kreeg;
- als uitdrukking van een restauratie-opvatting uit 1939, waarbij sierende elementen van de parkaanleg, zoals de linden op de wal, kennelijk als geëigend werden beschouwd;

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

- vanwege de aanleg van de Plantage, een grootscheepse aanleg in formele trant uit het laatste kwart van de 18de eeuw.

Hoofdcategorie	Subcategorie	Functie
Kastelen, landhuizen en parken	Tuin, park en plantsoen	Historische aanleg

Monumentnummer*: 526801

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	01 december 2003
Kadaster deel/nr	82900/48

Woonplaats*	Gemeente*	Provincie*		
's-Heerenberg	Montferland	Gelderland		
Kadastrale gemeente*	Sectie*	Kadastraal object*	Appartement aanduiding	Grondperceel
's-Heerenberg	H			1096

Omschrijving**

Omschrijving onderdeel 3: WAPENLEEUWEN OP VOORBURCHT.

Twee voor de dam naar de poortdoorgang van de hoofdburcht gesitueerde sokkels met wapenleeuwen. De in rijke Westfaalse ornamentale stijl opgetrokken rechthoekige sokkels zijn vermoedelijk omstreeks 1701 vervaardigd en op deze plaats opgesteld, gezien de stilistische overeenkomst met het in deze stijl en in dit jaar uitgevoerde bordes met ingangspartij van de hoofdwoonvleugel op de hoofdburcht.

Waardering

De WAPENLEEUWEN OP VOORBURCHT zijn in cultuurhistorisch opzicht van algemeen belang:

- vanwege de ouderdom;
- vanwege de ornamentale vormgeving;
- vanwege de ensemblewaarde.

Hoofdcategorie	Subcategorie	Functie
Kastelen, landhuizen en parken	Tuin, park en plantsoen	

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister
** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument
Datum van downloaden 10 august 2024

Monumentnummer*: 526802

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	01 december 2003
Kadaster deel/nr	82900/65

<i>Woonplaats*</i>	<i>Gemeente*</i>	<i>Provincie*</i>		
's-Heerenberg	Montferland	Gelderland		
<i>Kadastrale gemeente*</i>	<i>Sectie*</i>	<i>Kadastraal object*</i>	<i>Appartement aanduiding</i>	<i>Grondperceel</i>
's-Heerenberg	G			2201

Omschrijving**

Omschrijving onderdeel 4: ZUILEN

Twee zandstenen rechthoekige zuilen op zandstenen eveneens rechthoekige sokkels, in 1701 vervaardigd naar ontwerp van de steenhouwer Jan Rendelers, als onderdeel van een van de alternatieve (maar klaarblijkelijk dus wel deels uitgevoerde) ontwerpen voor de toendertijd gebouwde ingangspartij van de hoofdwoonvleugel op de hoofdburcht. Op de zijden van de sokkels florale motieven in hoog-reliëf. De zuilen worden afgesloten door een Korintisch kapiteel en bekroond door een bol.

Waardering

De ZUILEN zijn in cultuurhistorisch opzicht van algemeen belang:

- vanwege de ouderdom;
- vanwege de ornamentale waarde;
- vanwege de ensemblewaarde.

<i>Hoofdcategorie</i>	<i>Subcategorie</i>	<i>Functie</i>
Kastelen, landhuizen en parken	Tuin, park en plantsoen	

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Monumentnummer*: 526803

Status	rijksmonument
Inschrijving register*	01 december 2003
Kadaster deel/nr	82900/17

Woonplaats*		Gemeente*		Provincie*			
's-Heerenberg		Montferland		Gelderland			
Straat*	Nr*	House letter*	Toev.*	Postcode*	Woonplaats*	Situering	Locatie
De Gaarde	2			7041 KC	's-Heerenberg		
De Gaarde	3			7041 KC	's-Heerenberg		
De Gaarde	4			7041 KC	's-Heerenberg		
De Gaarde	1			7041 KC	's-Heerenberg		
Kadastrale gemeente*		Sectie*	Kadastraal object*		Appartement aanduiding		Grondperceel
's-Heerenberg		G					279

Omschrijving**

Omschrijving onderdeel 5: DIENSTWONINGEN.

Ensemble van 4 dienstwoningen op aaneengesloten rechthoekige grondslag onder één schilddak met aan de oostzijde rode en aan de zuidzijde grijze pannen. Het ensemble dateert in oorsprong uit 1630 en werd toen als hovenierswoning naast de kaatsbaan, in de noordoostelijke hoek van de aanleg de Plantage gebouwd. Voorzijde: vier rechte toegangsdeuren onder toogstrekk met meerruits bovenlichten en met aan weerszijden ervan meerruits schuifvensters met luiken. Aan de zuidzijde vier en aan de noordzijde drie dakkapellen met meerruits vensters, overkapt door met pannen gedekt zadeldak. Het ensemble werd in 1943 ingrijpend gerestaureerd.

Waardering

De DIENSTWONINGEN zijn in cultuurhistorisch opzicht van algemeen belang:

- vanwege de ouderdom;
- vanwege de gaafheid;
- vanwege de sobere en doelmatige vormgeving;
- vanwege de ensemblewaarde.

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument

Hoofdcategorie

Woningen en woningbouwcomplexen

Subcategorie

Dienstwoning(K)

Functie

* Dit gegeven is onderdeel van het rijksmonumentenregister

** Dit is een registergegeven voor zover noodzakelijk voor de identificatie van het rijksmonument